

סימן קט

ג' דברים תרצ"ב

לתרבו וגו' מו"ה ראובן מרגליות נ"י בקי לבוב

(א) ספרו נפש חיה על ארצו בא לידו, ובפתחו בו ראיתי בהסכמת הגאון מו"ר א"י הכהן שליט"א, ע"ד קושית כ"ח על בעל השורשים שה"ת ע"פ: שלש פנים תבדיל שחוקות היו נצרי מבצר שלא יבא עליהם גואל הדם, ופלא בעיני שלא הזכיר כ"ע מהר"א שקדשיא זו בשאלה מאת. ונתנו הגאון אור"ת בחידושי כנסת הגדולה תרנ"א עמוד ד.

(ב) ואשר כתב בסוף ספרו מהנהגותי לשאר חלקי שרע, וכתב על הש"ך ח"מ סי' קנ"ה סי' ק"ב במ"ש האשמה מ"ה סי' לא יחפור, גם תימה על שאר מפרשי המשנה, וכי ציון בשמ"ק כ"ב כ"ד ע"ב בשם ר"י בן מיגש נוסחא אחרת בנ"ב שם, והיא שהיתה לפני בעל הילקוט, כבר הריגש בזה בסי' הפלאה שבערכין על עירובין מהגאון ר"ת ד' ל"ג, ובן עמר על זה בשו"ת דרכי מרדכי מלונא סימן ד' ד' ט"ו, וקדמם תחדי"א בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ד אות מ"ט, ועי' סי' המצות להגאון ר"ת העל"י ד' נ"ו.

(ג) ומה שכתב הש"ב ח"מ רל"ז סק"ו, ב"כ בסי' באר שבע, וכתב בנתיבות חסדתי ולא מצאתי, וכי כבודו שכן מבאר בחי' לסנהדרין צ"ד ע"ב ד"ה כיון, כבר קדמו בזה בחתומות ראם ועל יראים, ועי' שו"ת עמדי אש סימן כ"א אות י"ח שכתב ג"כ על הנהגת"ם נמצא כן מפורש בבאר שבע.

(ד) בסי' א' מג"א סק"א מ"ש מירושלמי חזא, כבר קדמו וגו' ר"ה לוי בקר' פליטת סופרים וזכרת א' ד' ה'.

(ה) בסי' ג' במ"ש על הארץ מפתחיו, עיין באר ורעו חל' ק"ש והפלה סי' קל"ז כתב למדנו מאלו הלכות שאסור לספר בבית"ב משום צניעותא מיהו תקנת חכמים היא לגשים שהיו מספרות בבית"ב.

(ו) בסי' י"ד מ"ש ואח"ל בתפילין בנשין, עיין בשו"ת מן השמים סימן כ"ז ובשו"ת ר' חיים אור ורעו תפילין אין כופין ובמק"א הארכת.

סימן קח

ג' יתרו תרצ"ב

להרה"ג מו"ה יצחק חיים נ"י ראב"ד דק' וזקרכי

מכתבו הגיעני. וע"ד מה שכתב בענין הגעגוע בתפילה ובלימוד וממג"א סי' מ"ח וזהו פ' פנימס.

תשובה

ראה שבלי לקט סימן כ' עי' י"ט ותניא סימן ה' וספר מעג טוב שגדשם בהצופה למרה"ג שנת תרע"ט חלק י"ג סימן י"ז ובהערות נ"ו 239, ועי' ספר חסידים סימן נ"ו. ועי' פמ"ג דאין לגעוע עם הראש דרך צמון חדרו, ושרית מהר"א מספרת סימן ו' בסופו. ובא לידו כתב יד קדשו של בעל חות יאיד ספר מקור חיים על אר"ה סימן מ"ח שכתב בזה"ל ונתנו המדקדקים להתגעגע בשעה ושקורין בעזרה, עי' זהר פנחס עי' ר"ת, ובסחרי מאמר ב', ובסי' מלחמות ד' לרלב"ג סימן ע"ט, ובספר נשמת חיים לרבי מנשה ד' צ"ו מאמר ג' פ"א. ובסי' סימן נ"ו, וכלכו סימן ע"ד ד' ס"ה ע"ב מאריך בחינה הק' לת"ת וכתב תרגילין התנוקות לגעוע נפשו בעת הלימוד כמ"ש וראו העם יגיעו וכן בשעה שמתפללין ע"ש כל עצמתי תאמרנו, וכ"כ אבהותם, ובסי' משה משה סי' קר"ת וצורד המור סוף פרשה יתרו, ור"י בסי' היראה ובסי' חרדים, וכן עשה מהר"ל, אבל בעשורה מאמרות מאמ"ה ח"א סימן ל"ג כתב רק שפתותי נעות מעוט תנועת הגוף, וכ"כ בשם דוד חיים, ויש לחלק בין שבה לבקשה עכ"ל, וראה כמה רב גובריה וזאי גאון ובקישורו המפלג.

ועמ"ש בספרי בית דוד סי' נ"ה בהסכנה ליש לתקן גזירה, מישועת יעקב אה"ע סימן ס' בפירוש האורח את א' דבאיסור סכנה לא גזיר' שהוא עצמו לא יביא א"ע ליד סכנה, עיין שו"ת נדעו כהנחה מה"ק אה"ע סי' י"ג שכתב גם מה שכתב שלא מצ"י במקום חשש סכנה גזיר' הא אסור הא, דבריו תמוהים ודאי ומהרא סכנותא מאיסורא, ומ"ש שלא גזיר' בבשר ודגים העלאת אסור אכילה, שא"ה שהסכנה הוא להאכל עצמו ומתוך שהמירא סכנותא וזהו בעצמו שלא יאכל.